

gjøre altsaa, at jeg anser det for utvivlsomt, at Forslaget paany bør sendes til et Udvalg og behandles der, forhaabentlig saa hurtigt som muligt, for at det kan komme til anden Behandling her i Thinget, og for at alle Oplysninger da kunne komme til at foreligge, saavel Oplysninger af finantstiel som af militær og politisk Betydning, og at Forslaget kan blive Gjenstand for en Afgjørelse her i Thinget i Henhold til fuldt saglige Oplysninger. Det er derfor min Hensigt nu at indskrænke mig til disse Anthyndinger eller til denne Beretning, om jeg saa maa sige, angaaende, hvorledes Sagen er gaaet i forrige Samling og i Henhold dertil anbefale, at man lader Sagen gaa til anden Behandling og da til et Udvalg, der, som jeg gjentager, forhaabentlig ret snart kan afgive sin Betænkning, saa at Thinget kan tage en fuldt motiveret saglig Bestemmelse derom.

Thomsen: Efter Bessaffenheden af de Udtalelser, der ere fremkomne først fra den høitærede Krigsminister og senere fra det ærede Medlem, der nu havde Ordet, finder heller ikke jeg nogen Anledning til at udtale mig meget indgaaende om den foreliggende Sag, men jeg skal foreløbig her indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger og da navnlig med Hensyn til de nye Momenter, der ere komne til, efter at Sagen var bleven forelagt i den første Del af Samlingen. Mellem disse nye Momenter er det da først det, at Lovforslaget i den Stikkelse, det foreligger her i Dag, er forandret fra det tidligere i de Henseender, at Arbejdstiden er foreslaaet indskrænket fra 7 til 3 Aar, og det Beløb, der begjæres bevilget, nedsat fra 15 til 9 Mill. Kr. Jeg opfatter det saaledes, og min Opfattelse bestrykes af det, der er fremkommet fra den høitærede Krigsminister, at det ikke paa nogen Maade kan siges at være en Forandring i den Plan, der har foreligget tidligere her, men derimod kun en Forandring i den Arbejds metode, efter hvilken man ønsker denne Plan gennemført. Det var jo en Indvendning, som kunde fremkomme, og en Betænkning, som naturligtvis maatte paatrænge sig, at saaledes som Sagen forelaa i forrige Samling, vilde det være 7 Aar, inden man kunde vente at faae nogen Nytte af Fortet, og jeg kan ikke Andet end i allerhøieste Grad samstemme med den Tanke, der ligger til Grund for det nuværende Forslag, at Fremgangsmaaden omordnes saaledes, at der allerede efter 3 Aars Forløb vil være vundet et virkeligt og væsentligt Fremskridt for Forsvaret, dels ved Opstillingen af Skyt-

set, om dette end desværre kun vil staa udkættet, og dels derved, at Torpedoflaaden og hele Torpedoforsvaret vil faae en saa væsentlig Støtte ved det forandrede Forslag. Det andet nye Moment, der er kommet til siden sidst, er den Meddelelse, som den høitærede Krigsminister har ladet omdele i Thinget, nemlig en Besvarelse af visse Forespørgsler, som ere fremsatte i Folkethingets militære Udvalg under 28de Oktober 1889. Det er jo ingen Hemmelighed, og vi hørte det jo ogsaa udtale nu af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at det Udvalg, der var nedsat i den første Del af Samlingen, havde begjært visse Oplysninger fra den høitærede Krigsminister, og at Udvalgets Flertal havde gjort Udfast til en Betænkning, som skulde afgives, og hvis Konklusion var, at Lovforslaget indstilledes til Forsastelse. Foraaavidt som det ærede Medlem omtalte, til Betænkningen ikke var fremkommen, og samtidig nævnte, at Mindretallet ikke havde kunnet afgive sin Betænkning, saa skal jeg doa, idet jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke derved har villet sige Noget, der kunde ligne et Angreb eller en Beskyldning mod Mindretallet, give den rent faktiske Oplysning, at Mindretallet først fik disse Oplysninger, som stode omtalte i Flertallets Udfast til Betænkning, 2 Dage efter, at selve Betænkningens forslag var afgivet, og 2 Dage, inden Rigsdagen holdt Juleferie, saa det var fuldstændig umuligt for Mindretallet at kunne udtale sig, naar der forelaa et Udfast til Betænkning, hvori man drog tilfjælt imod de Oplysninger, som først 2 Dage senere bleve Mindretallet bekendte. Hele dette Udfast til Betænkning og de Oplysninger, som ere tilsendte fra den ærede Krigsminister, have jo som Alle vide, spillet en stor Rolle i Debatten efter Folkethingets Opløsning ved de nye Valg, og det er da almindelig blevet sagt, at Flertallet i Udvalget havde i sin Betænkning draget skarpt tilfjælt imod Krigsministerens Oplysninger, havde reduceret dem fuldstændig in absurdum og vist, at det foreliggende Forslag om et Middegrundsforslag ikke vilde gjøre den allerringeste Nytte, ikke vilde sikre Byen mod et Bombardement. Jeg skal nu imidlertid ikke optage denne Del af Debatten, dels fordi det ærede Medlem, der nys udtalte sig, ikke bragte det frem, og dels ogsaa, fordi jeg forudsætter, at naar der er Anledning dertil, vil den Side af Sagen, den artilleristiske Side, bedre end jeg er i Stand dertil, blive behandlet af den høitærede Krigsminister eller andre ærede Medlemmer her i Salen, som ere mere teknisk kyndige end jeg paa disse Omraader; men